

Müfettiş

– İ.ÇELİKLİ · 20 Kasım 2013

arada bir “mü(f)etdiş geldi” diye
okul çağındaki herkesi
sınıflara doldururlardı
bi(r) sıraya üç kişi yerine
dört-beş kişi oturturlardı

“mü(f)ettiş bir şey soracak” endişesi
soluğumuzu keserdi
heyecandan kalbimiz duracaktı
ö(ğ)retmen azametle cept(v)elini sallardı

“- mü(f)ettişin sorduğunu bi bilemen de!
ben size sonura sorarın
ananızdan emdiğiniz südü
burnunuzdan getirmezsem n’olayın” diye
tehditler sıralardı,
yüzümüz kızarı(r), soluğumuz daşardı
“-acaba öğretmen okulunda
bunları mı öğretiyorlardıÄ”

“-işaret etmesiynen barabar
hemen ayağa gakin
isminizi
soy isminizi söyleyin
özellikle bana

“-ismin ne derse ne deycen”
“-.....”
“-İbrahim,
bak sakın İrbem, İbrem, İbirem,
İbrahim, İpirahim, İrbeğem, İrbahim,
İpram, ibo, iboş, ibiş filen dersin garışman”
..
“-neymiş”
“-İbrahim!”

“-o kadar da sert deği(l)
güzelcik: İb ra him neymiş!”
“-İbrahim!”

“-haah! böyle işde”

“-senin adın ne”

“-cavit”

“-senin”

“-sefer”

“-senin”

“-mammer”

itiraz etti gene

“-muammer”

arkadaş tekrarladı

“-muhammer”

“-muammer”

“-muammer”

“-senin”

“-marem”

“-muharrem”

“-muharrem”

“-senin”

“-melat”

“-melahat”

“-melahat”

“-...”

“-a(y)şecik”

onu da düzeltti herkesinki gibi

“-ayşe”

...

“-neymiş!”

“-aşee”

“-ay.. şe”

“-ay şe”

“-senin”

“-seren”

“-gülseren deycen”

“-senin”

“-hariye”

“-hayriye”

“-hayriyye”

“-hayriye”

“-hayyriyye”

...

sınıfta “tıss” yok

“-senin”

“-halil”

“-senin”

“-salim”

“-selim deycen”

“-selim”

“-senin”

“-gülüş”

“-gülafer deycen”

“-güllaferr”

“-gü la fer, de bakayın”

“-gülafer”

gözüyle işaret etti

“-sadet”

“-sedat”

“-se’dat”

“-senin”

“-ırafıye”

“-rafıye”

“-rafıye”

“-irecep”

“-recep”

“-erecep.”

“-recep”

“-recep!”

“ırafıye değil rafıye

irecep değıill, recep!

ısmayıl değil ismail

ilahana değil, lahana

ilişen değil, leğen”

“pekiii”

...

“-bobanız ne iş yapıyor derse
sakın ha! ilişber-,mileşber deme(yi)n,
çiftçi de(yi)n!”

...

ba(ğ)ıralak

“-neyimiş?”

birkaç ağızdan “-çivtci”
adam hiddetlendi,
hiş de öle horata eder hali yoğudu vallahi billahi

“-neyimiişş!!”

bu defa hep beraber var gücümüzle biz de bağırdık
“-çivtciiii!!”

...

“-neyimiişş!!”

bu defa daha da gür
“-çivtciiiiii!!”

...

soluğumuz daşdı-tükendi

“-gözünün içine bakın”,

.....

“-sert cevap verin”

.....

“-efendim de(yi)n”

.....

“-evet ya(hu)t hayır de(yi)n”

“-ı - ııh”,

“-cık” yok

...

“-hı hı”

..

“-heye” dersiniz canınızı alırsın
eşşolu eşekler..

-“heye” yok,
emme ille ‘buyur’
“buyur” dey(e)ce(ksi)iz tamam mı?!”
zopaynan tayin ederek
kısım kısım ama herkese mutlaka tekrarlattı,
“buyur!!!”
“buyur!”
“buyur!!”
dönü bütün sınıfa
“-neyimiş”
sınıfcak bağırdık
“buyuuurrr!!!!”

“-sorusu olan var mı?”
baktı hiç birimizden “tıss” yok
bu defa teker teker hepimize “evet” dedirdi
“evet”
“evet”
“evet”
“evet”
“evet”

sil baştan cepd(v)elinen işaret etti
kimi gösderttiyse
“hayır”
“hayır”
“hayır”
sonra bütün sınıfa sordu aynı soruları
hep bir ağızdan bağırdık
tahtaya yazdıklarını,
sopayla gösderttiklerini

.....
“buuyuuurrr!”
“evvveeeeet!”
“çivtciiii!”
“güllaffeerrr!!”
“hayriyyeeeee!!”
“ibraahiiiiimm!!”
“raffiyeee!!”

Hariye

“-bobamın gızıyın”

Sevim

“-muhtar Gara Amadın gızıyın”

melat da onara uydu

“-gayfacı Alibe(y)nin gızıyın”

Şayetse

“Devriş’in kızıyım”

adamın yüzünde en ufak bi memnuniyet yok

bilemediler demek ki

belli belli besbelli..

maazallah sıra gelir

bana sorarsa hazırlandım

“dedemin o(ğ)luyun” decen

birden yumuşadı adam...

yazzık, valla!

insanın içi “cız” ediyo acıyuru töbossun

zavallı o gızgıyla sıra dayağı atmaktan

birilerini, özellikle daha çok dövmekten

horsasını alamayıp

hazırolda bekledip de gerneşip arkadan

haşin bir tepmeyle kışüstü düşürmekten

vazgeçti,

daha evel hiç duymadığımız ve hatda

ona hiç yakışmayan çok yımışak bir sesle

“arkadaşlar”

hidayete mi erdi ne..

acaba muhtar mı geldi

yonusa bekçi mi

candırma mı geldi

öle ya hu fakit olmuş

analarımız-bobalarımız mı göründü

acabına ola herkeşin dede-ebesı,

köylü basgına mı geldi ydi ki

bi tefa kesin Felek Haceri
Dal Güllü, Mevevşe
çocukları olsaydı Deli Gelin
hayırdır işallah..
“madem öyleyse her gün gelseler ya”
emme Deli Mamıt da gelir
“eti senin kemiği benim Hoca” der

neyise gısa kesen adamcaz yımışacıık
“-arkadaşlar..
çocuklar,
babanızın adını söyleyeceksiniz
muhtar,
bekçi,
çoban yokk!!
muhtar değil.. Ahmet Altnay
bekçi değil, Bayram Çay
Yan Efe olmaz, Mustafa Alacan
hademe değil.. Gafar değil.. Hasan Küçükçapraz
Akmemedin İbirem değil... İbrahim Karakurt
Bobuş değil.. İsmail Kirpi,
Mamaş değil Halil Gökaslan
Topal İsmayıl yok.. İsmail Avcı
Akgulak değil, Osman Sümbül
Semerci değil, Mustafa Şen
Dal Memet değil, Mehmet Yıldız
Goziroğlu olmaz, Ramazan Çay
Macaroğlu olmaz, Abdullah Çark,
Macar Apdillası yookk, Abdullah Çark
tamam mı Halil!
“-evet örtmeniimm!!”

vay anasına
ne zaman öğrenmiş herkesi biliyor vallaha
“hemi de adamların soyadını nerden biliyo kii”
bana bakdı
Hacımemetolu Hacımemet değil Yıldırım Çelikli
tamam mı ibirahim”
hiç düşünmeden

“-evet öğretmenim”i yapıştırdım
sonura kendi kendime
“Allah Allah niye ki dedim
İldırım da ne ki..”
adam essah demiş, öleymiş
bobamın adı Yıldırım’ımış..

nayetinde kime cepdelinen işaret ettiyse
kitap harfleriyle bobalarımızın adını dedik
bobamın adı Hacı Mehmet değildi
Yıldırım Çelikli,
Cavidin
Mehmet Yıldız,
İrafiyenin
Mustafa Şen!
yıllardır semerci aşşa
semerci yokarı
hakket len gozir, gucur ne ki
anam tembihlediydi
“avilden emmi olmaz
arif emmi deycen”
niye?
ne bileyin ben..

neyse sadede gelemim
işin aslı ne yaparsak yapalım,
ne edersek edelim
ne cevap verirsek verelim
müettiş gadak her şeyi bilebilecek değildik
naçar daha sert bir sıra dayağından geçecektik
ben bilsem başgası bilemese de
köylük yerde bu böyle
“Cöbe, Keklikolu, Çolak Mercen
ne güzel şe(hi)re göşdüler
çocukları gurtuldu müetdişden
hinci ben bobama ne deyen
ne hayır bekler ki köyden
neye gorkar kı şeerden”

isdermin hinci
mesela meetdiş adımızın manasını biliyosa
çıra gibi cayır cayır yandık,
kurtuluş yok..
bu yıllardır böyleymiş
adam adını sorarımış
şükür adımız “amat” değı(l)
hani “gaz” demek, “angut” demek ya
mesela ben adımın manasını biliyon
“peygamber adı” deycen amma
ya müetdiş adımın manasını yanniş biliyosa
yani metdiş derse ki ibrahim peygamberin adı ne demek
işde o zaman yandım..
hemi de maşala gibi valla,
bobam bunu neye belletmedi ki
ya öretmene ne demeli

hani biğün öretmen Bobuşun Kezbana
“keziban” ne demek dedi
ne bilsin gızcaz,
kızardı bozardı
“bilmeyon öretmenim” dedi
Kezban’a “yalançı” dedi öretmenimiz
o da “valla billa yalan değı(l) öretmenim
adım keziban” dediydi
hakır hakır gülüşdüydük..
ordan biliyoz,
valla hepiciğimiz biliyoz “kezban yalançı” demek,
ıramazan da “oruç” demek
ya metdiş başka biliyo(r)sa,

amma gel-gelelim; cavit ne demek
halil ne
selim ne
ırafıye ne
irecep ne!
onnar ne bilecek adlarının ne olduğunu
hemi de bilseler ne

metdişin bildiği gibi değilise bildikleri

hu bi keş gün bi geçse de
get nalet ossun
ne dayak yeyceğsek yesek de
başımıza tebelleş olan hu mü(f)ettiş kabusu bi bitse
ürüyalarımıza giriyo töbossun ya
de(h)şet bi izdirap
ilanlı guyuya düşmüşüz gibi
ermanı-yonan mezaliminden galır yanı yok töbossun..
yok kelp olayın..
valla da yok
talla da yok

üürüyamıza girdi döyüs
gün boyu tekrallatdıklarını tekralladık
“çivtçi, evet, buyur, hayır, ibrahim, sedat, hayiriye”
“-annadınız mı?”
“-evet”
“-annadınız mııııııııııı?”
“-evet ö(ğ)retmeniiiiim”
“-yaarın gör(eceği)cez bakalım” diye kafasını salladı

gene sıra dayağından geçdik..
elbirlik
gene bazılarına daha şiddetli oldu
zabbaha gadak
onun yetmediği yerde
aldı metdiş kımçıyı
beğenmedi, öretmene nacağınan
daha böyüğünü kesdirdi ba(h)çadan
verdi vurdu gafamıza gafamıza
arada bi fırsatını buldukça endirdi öretmene
gafasına, gözüne, gıçına, sırtına
muhtar geldi ona da
ne bekçi
ne candırma dinnedi
zabahı zabah etdik valla
herkeş ponturunu yudurttu o zabah

mendil, yakalık, garalık, evödevleri
hepiciği, hepiciği
tam teknil evelallah
hiş kimse geş galmadı,
n'olur nolmaz maazallah..

“-inşallah bir taha gelmez mü(f)etdiş”
“- bobama deyen de biz de göçelim
bak Turgut ıp-ıra(ha)t.. Senget'de
Cöbenin Hatma Yalavaş'da

“-hay müetdiş gibi gelmeden gedesece
.....”
kökü kökme(ği) kesilesice
olmadan gedesece
sürüm sürüm sürünesice
..

“-yau devlet bu mü(f)etdişi neye
ğönderi(r) ki
yani; sanki o bi günde
her şey tamamlanmış mı olacak
hemi de mü(f)etdişin her şeyi
tastamam bildiği ne malim
mersela biz de onu imtam[2] etsek

mü(f)etdiş tam puvan alabili(r) mi
mü(f)etdiş her şeyi bilebili(r) mi
mesela köyden kaç gişi asger,
Bobuş Emmi kaç yaşında,
mayışı ne zaman alıyo
Deli Yakıp esgerciği ne olalak, nerde yaptı,
kimlerin “Sefer görev emri” var
bi evde iki goca-ğarı kim,

Yakıp Hoca nereli,
Sarı Mamıdın Halis nerdeydi, nere tayın oldu
gerçi bunu ben de bilmeyon
önemli de deği(l) emme

maksat soru sormağisa de(ğil) mi?
hemi de onun sorcağı çok mu önemli
hayatta hanki işimize yarayacak
mesela İsdambolun fet(h)ini bilemesek
elimizden geri mi alacaklar..

bizim dö(v)letin işleri işdee..
doluya gorsun almaz
boşa gorsun dolmaz
ne demeğise..”
dö(v)let bi adamı durduk yer de mi
bu me(v)ki-makama getiriyo
helbet vardır bi bildiği..

dö(v)letin işine garişmaya bakma
hanı Nasretin Hoca bi cevizin altında
sele-selpe yatıyokana
aklına gelmiş, “hey Allahım” demiş
“yerdeki kabağa baak
gocaman ağaşdaki cevize” demiş de
başına okardan bi ceviz düşünce
“Allahım sen netçeni bilisin” demiş ya
devletin işine garişma bobam sen neneceen”
öretmen mi yollamış
ye daya(ğı) otur aşşa
metdiş mi gelmiş
kırk yıllık ileşberi çivtci et
sen sağ, ben selamet
gerisinden sana ne boba!
neyise de
yani valla alakası yok ...”

“-işi gaydı olmayan adamı ö(ğ)retmen et ver mayışı
bireş torpılı olana mü(f)ettiş de
olmadı ormançı”

...

“-torpillilere mayış ba(ğ)laca(ğı)na
devletisen sen önüşlük
köye bi adam gibi öğretmen yollasan ya!”

çok şükür bin şükür “ya öğretmen yerine
mü(f)etdiş yollasaydı köye”
dee(ğil) mi
gene de...
verilmiş sadakamız varımış
adam ileşberin ettiğini dutduğunu yemeycek baksana
ille ona özel bi “civtci” olacak
dedik ya verilmiş sadakamız varımış
ö(ğ)retmene gurban olasin
varsın her yanımızı çibartsın,
cicik et etsin boba!
şükür emrine”

“-hepimizde bir endişe
acaba “müettiş ne sorar”
biz nereden bileceğiz soracaklarını
ömrü hayatımızda
daha önce bi mü(f)etdiş mi gördük
yenir mi, içilir mi
ne boka yarar,
gelmese olmaz mı..

Adımın ibirem olduğu gibi eminin
Hiş bi Alla(hı)n gulu mü(f)ettişsiz uyumadı
o zabah hiş kimse geç galmadı
köycek müettişe hazırıdık
kimse küçük çalı,
az odun getirmedi
kimse yakalıksız,
karalıksız,
mendilsiz gelmeyi
kesilmemiş tırnaklı
sökük yırtık
yuncak, çamırlı pappaynan
ödevini yapmadan gelmeyi
çıkıntılık yapmayı göze alamadı
göze batmayı

şimşekleri üzerine çekmeyi
göze alamazdı, alamadı..
hacı uğurlamaya gelmiş gibi
cenaze namazı gılıyomuş gibi
melaikedede gusur vardı
bizde yoğudu sanki

mü(f)etdiş bobamdan daa mı eyi odun eder
mü(f)etdişin çocuknu da mü(f)etdiş mi okuduyodur
mü(f)etdişin bobası da odun kesiyo mudur
mü(f)etdiş görenin boyu uzar mı
mü(f)etdiş görenle-görmeyen bir olur mu

nasibimiş biz de gördük
çok şükür, bin şükür
havgatan[3] iri-yarı bi insan azmanı
yanında Necdet Tosun halt etmiş
emme sert bakışlı
gür-çatık kaşlı bir adam,
babacannıg[4] ne arar
işallah bizden yana bakmaz
“-titireyoz valla”
....
“-diz bağlarımız çözüldü”

mü(f)etdiş!
gonuşunca gülesimize getti
emme nası gülcen
sesi kısık, cılız, görseniz garı gibi
emme hinci vakıt o fakıt deği(l)
Türkiyenin Başşehri?
İreys-i Cumhur?
Başbakan?
Milli Eğitim Bakanı?
Cumhuriyet Ne Zaman Kuruldu
Atatürk Ne Zaman Doğdu?
Nerede Doğdu?
Atatürk'ün Annesinin Adı
Atatürk'ün Babasının Adı

Türkiyenin Yüzölçümü
Komşularımız
En Büyük İlimiz
En Kalabalık Şehir
En Büyük Göl
En Uzun Irmak

....

...

...

...

sorduklarını bildiğim için olsa gerek
adam benimle ilgilendi
“-aferin delikanlı adın ne senin bakıyım”
“-kimin benim mi”
adam başını salladı
“.....”
“-İbrahiiiiim”
iyi ki öğretmiş öğretmenim
(elhamdürüllah şükür)
ne sorarsa sorsun bobam evelallah”
çivtçıyi filen de hep biliyon
“-soyadın”
“-kimin benim mi”
“.....”
gene başını salladı
“-Çelik”
..
“-peki kaç yaşındasın İbrahim”
“-kim ben mi”
“.....”
gene, “hı hım” dedi
“-dokuz” dedim
“-okuyacaksın değil mi İbrahim”
kararsız kaldım,
öretmen bunu belletmediyi ki,
ne demem ilazım hinci,
“hı hı yani “evet” decen de..
ya yazarsa..
bobam da yollayamazsa,
o zaman! bobamı dama dıkarlarsa

bobam dedemden yeni ayrılmış..
ortakçı olcaz dedeme
halı file de dokuyoz anamınan emme..
bobamı mükellefiyete sokmayan hinci”
yutkundum!

usulca..

“-bobam bili” dedim

“-afferin delikanlı, ama

sen de bilmelisin, istemelisin”

...

“okuyunca ne olmayı istiyorsun bakıyım..”

“iyi ki bobam öğretmiş valla

“-hoca” dedim

bazı bazı yolmaya gederkene bobam derdi..

“-cumayları.. hubbaya bi çıkacan

“ey cömat-ı müslümin.

ey ehvanı dîn” deye bi hubba edecen,

içi titreycek herkesin..

uyutmaycan cömatı

ülen bu hoca kimin o(ğ)lu deycekler

“Okar Tırtarlı Hacımemetolunun o(ğ)lu”

“haram yemen” deycen

“anaya bobaya üff dedirmen” deycen

“işgi haram”

“gumar haram”

“zina haram”

“fayız haram”,

“orucunuzu dutun”

“namazınızı gılın”

“yetim malı yemen” decen..”

“-o zaman okuycan,” dedi müetdiş

“ilk önce, ortaokula, sonura İmam-Hatıba”

“-Guran Gursuna getcen” dedim

“-neden” dedi gülümsedi adam,

eğildi başımı okşadı

“-Köse Emminin Abdilla orda okuyoru

ben de onun gibi mazin[5] olcan”

“-Abdullahın sesi güzel mi bari”

“-hu civarda onun gibi

gıraatı güzel olan yoğumuş

herkeşler öyle deyoru”

“-yok sen müezzinliği boşver,

herkes müezzinlik yapabilir

sen imam-hatıp mezunu olacaksın,

ilahiyatı bitirmeden de

sakın kürsüye çıkayım deme”

..

“tamam mı İbrahim”

“tamam” dedim, mezbur

“bu mamir kısmı hep böyle bireş tühafdır valla

sanki okulun sabısı gibi ireklam ediyo

beni bobam okudacak

parayı veren çalar düdü(ğü)

imam hatıp da okursam parayı senmi verecen”

..

“yarım dokdur candan

yarım hoca dinden eder değilmi çocuklar”

bütün sınıf canla-başla bağıralak

“evveettt” dediler..

.....

“-Peki baban ne iş yapar İbrahim”

hele şükür,

işde öğretmenin öğrettiği can alıcı noktaya geldik nayet

(onu bilmeycek ne var canım)

“-kimin benim mi”

“hı hımm” dedi

..

“en iyi bildiğim şey

öretmenim öğretti ya

çok şükür, bin şükür..”

..!*”?

de (hhh)!

daha demin dilimin ucundaydı

da (hhh)!

hay anası (hhhoouuuuuuffffff)!

neydi o meret

o şeyi hatırlayamadım”

“.....”

öğretmene baktım

gözler çelerik[6],

kaşlar çatık

baş sağa-sola, sallanıyor

dudaklar büzük

yumruklar sıkılmış..

hay o soruları da bilmez olaydım

bak hiç bişi bilmeyenner

ıyrı(ha)t oturup duru

gan beynimden fışgırcak

ter sırtımdan boşandı

neydi yau

öretmen,.... dudaklarını büzmüş, kaşlarını çatmış

çevreden en ufak bi yardım aradım

herkeş idam mangasının hedefiymişcesine

perişaaann

(neydi o nalet olası) umut yok.. yok

neydi o anasını... *”!

kimsede bi gaynaşma

bilgişlik taslama

“bak İbrem bile bilemedi ben biliyorum”

horazlanması yok

hay ben de bilmeden gedeydim

aklıma "ileşberden" başka bir şey gelmeyo
varısa da yoğusa da "ileşber"
yok gardaşım başga bişi yoook
adam bekleyo
"-yavrum baban yok mu"
"-kimin benim mi"
"-.....
hı hı"
"-vaaar"
...
"-peki baban bir iş yapmıyor mu"
..
"-ba b b aaam"
yapmaz olur mu
şimdi kahvededir de
"-kahvede" desem kahveci sanacak
ya da gumar oynayyo demiş olcan
...
"dağdan odun keser" desem,
ağaçları mı kesiyor diyecek
..
nadas eder deseem
"nadas nedir" diyecek
işin gücün yoksa anlat gari
sabarı,
övendireyi
öküzlerin ne ediğini,
küspeyi
burçak, fınk gırmasını,
geçen senenin anızını,
sulak daban tarlaların nadas yerine
fınk, kelek ekildiğini
bizim öyle tarlamız olmadığını

taha doğrusu hiş tarlamız olmadığını,
“bobalı o(ğ)lanın
malı maşatının olmaca(ğ)ını”
dedemin tarlalarına ortakçı olduğumuzu
ooof off

öküz güder desem “çoban desene” diyecek
köyde her zaman her iş yapılıyor da
ileşber demek yasak
odunculuk değil,
nadascılık değil,
çobancılık değil
neyidi bu!
anasını ...
avradını
ezzatını
.....

çattık belaya yau,
meetdişde ki de soru mu hinci
köyde sanki memurluk mu var
öyle ya babam müdür,
 dokdur, polis-çavuş filan olsa
köyde ne işimiz var
hoca değil,
 muhtar değil,
 bekçi değil
çoban değil,
..
galayçı, berber, saltıkçı,
semerçi, nalba(n)t değil
onnar şeerden geliyoru zati
bizim de şeerli halımız yok
öğretmen çocuğuna benzer durum asla
“ortakçılık” desem olmaz
dedemden yani ayrıldık
yanisi şu ki;
daha ortakçılık başlamadı

“zati öküzlere vermezse
bu iş yatar” deyo bobam,
halalarımın “gönü olmaz” deyoru anam..
hay bu ilişberliğin..
değil de ötekinin..

adam da beni bir göz hapsine almış ki
soluk alamıyorum,
şakaklarımdan aşşa(ğ) ter boşandı
sovuk sovuuk.. ooofff
ne olursa olsun anasını satayın
babamın yıl boyunca olmasa da
yaz boyunca, her fırsatta
pirinden başlayıp, yeline
ya(ğ)mır dovasından başlayıp seline
kadar sövdüğü “işberlik”ten başka
aklıma bir şey gelmeyo
bunu arkadaşlarım da benden beklemeyo

amma naçar en sonunda
ne olusa olsun anasına satayın
öyle de böyle de sıra dayağından geçsez nasıl olsa
sayemde arkadaşlar da..
emme mahanası ben olmuş olcan işde..
yüzüm kıpkırmızı
hay yer yarılaydı da içine gireydim
meyuuus ve usulca
“-işber”dedim
sırtım üşüdü,
gışın dağda hatla düşmüşün gibi
ala-ıslak titredim.
hinci bile içim titiredi valla..

“-işber”dedim ya...
betim benzim atdı
sesim soluğum getdiii
ağşamüstü ilamba pacası girmişlayın
yedi gat yerin dibine girmiş vaziyette
bütün sınıf perli perişan,

öldük öldük getdiik
sıra dayanı peşin yediğimiz uçu bizi
bu sefte kesin bizi daha büyük bi felaket bekleyoru gari

amma ne..
ö(ğ)retmen ebi-cetti yasakladığına göre
me(üf)etdiş kesin bundan nefret ediyo olmalı
ya bi ileşber tarafından başına bi iş getirildi, kimbili
ya da güce filen mi görüldü ki
yazık.. yaa!! kimbili neye tışgindi
gariban..

elhasılı kalam, biz fücçeten[7] .oku yedik..
isder misin hinci
üsdelik öğretmen de dahil;
meetdiş tarafından zıpıdılalım
nayeti belli..
hepiciğimiz sıra dayanının fevkinde bi cezayı hak etdik,
havgatan yaaa...
mü(f)etdiş döğmeye benden başlarsa
“ileşber” dedik ya gari
Allah beterinden saklasın, bak gör gari Alla(hı)m
Yarabbim bak gör gari
ne olacaksa olsun bitsin
alacağımız cezadan daha acısı bu işte
beklemek...

o.. birkaç saniye de olsa beklemek.. hani..
zobadaki çıtırdayan çalının bile sesi duyuluyo gari..
adam sakın, neşeli, yumuşacık
“-ne güzel” dedi
...
“-rençber eker
değirmen un eder
fırın ekmek
annelerimiz yemek”
sınıf gülüştü
ama temkinli
avına yaklaşan kedi gibi

dıkgatlı
çok dıkgatlı

“-köylüler buğday yetiştirmese
değirmenler neyi un edecek
fırınlara ekmeği neden yapacaklar
biz ne yiyeceğiz
değil mi çocuklar”
içimizde ne değirmeni gören var
ne fırın ekmeğini bilen
bak adam da tandırı bilmiyor..

sonra..aklıma geldi
“çivtci”
emme neye yarar
önce içimden müetdişe söğüyodum
bu gadar möhüm mü,
haralda bi iş yapıyo bobalarımız
sanki varıp da bi ucundan
dutuvucan mı,
döyüs!!
ne yaparsa yapar
sana ne!

sonura öğretmene söğmeye başladım
tabii içimden
sanki metdiş ayrı bi dünyadan geldi
ne yani adam ileşberi bilip duru
ileşberin ne yaptığını da

(neye bizi sıkışdırıyon
çivtci olsa n'olcak
şeeyyy; ileşber olsa ne
bobanız yaptığı işden memnin mi
garnınız doyuyo mu
bobalarımız çocuklarının
ileşber olmasını isder mi
sen öğretmeniği burağıp

bobam gibi çivte geder misin

.....

sen asıl ona bak

gavat)

Ä ilkokul dönemimde köye hiç Öğretmen Okulu'ndan mezun öğretmen gelmemiş (sonradan öğreğim kadarı ile)

[1] ülöküs / löküs : lüks lamba, daha parlak ışık veren aydınlarma cihazı

[2] imtam : imtan, imtihan, sınav

[3] hakgat / hakget / hakgatan / hakkaten : hakikaten, gerçekten

[4] babacan : çocuklar için sevimli sempatik, büyükler için hoşgörölü, toleranslı

[5] mazin : müezzin, ezan okuyan

[6] çelerme: gözlerin sonuna kadar açılmış, donuk ve sert bakış. koyunun murdar ölmesi, gözleri açık ve donuk olarak

[7] füccten / hüccten : aniden, birdenbire (ölmek için), burada topyekün (ölmek) anlamında kullanılmaktadır